

Sygn. akt I C 1682/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Mirosława Kurek – Będkowska**

Protokolant: **Beata Olewińska**

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę kwoty 599,75 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. S. i A. S. kwoty 599,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 184,40 zł od dnia 20 października 2012 roku, od kwoty 184,40 zł od dnia 20 grudnia 2012 roku, od kwoty 184,40 zł od dnia 19 stycznia 2013 roku i od kwoty 46,55 zł od dnia 21 sierpnia 2012 roku - do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Na uzasadnienie wskazała, że pozwani zamieszkują w lokalu mieszkalnym, położonym w D. przy ul. (...), do którego dostarcza energię elektryczną i usługi dystrybucyjne. Podniosła, że z uwagi na fakt zamieszkiwania przez pozwanych w w/w lokalu i korzystania z energii elektrycznej wystawiła i doręczyła pozwanym faktury VAT o numerach (...). Dodała, że pozwani w sposób dorozumiany zawarli z nią umowę o dostarczanie energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych, co potwierdza długotrwałe korzystanie przez nich z usług świadczonych przez powoda. Podała również, że pozwani zobowiązani są zapłacić jej z obu tytułów kwotę 599,75 zł, przy czym mimo wezwania do dobrowolnej zapłaty, do czasu wniesienia pozwu zaległości nie zostały uregulowane.

W dniu 15 września 2014 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1204990/14, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie.

Po przekazaniu sprawy powód uzupełnił braki formalne pozwu i pozew w trybie art. 505³⁷ k.p.c. i podtrzymał żądanie w całości, składając pozew na urzędowym formularzu.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2014 roku Sąd zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanego J. S. z uwagi na jego śmierć w trakcie postępowania.

W toku postępowania ustalono, że przed tutejszym Sądem nie toczyła się sprawa o stwierdzenie nabycia spadku po J. S. zmarłym w dniu 11 października 2014 roku, nie były też składane oświadczenia o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku po J. S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 kwietnia 1987 roku pomiędzy poprzednikiem prawnym strony powodowej a D. S. została zawarta umowa o dostarczanie energii elektrycznej do lokalu położonego w D. przy ulicy (...).

Na podstawie wskazanej umowy strona powodowa świadczyła usługi przesyłu i sprzedaży energii oraz wystawiała D. S., jako nabywcy, faktury VAT z tytułu zużycia energii m.in. za okres od dnia 26 marca 2012 roku do dnia 13 lipca 2012 roku tj. nr (...) na kwotę 184,40 zł z terminem płatności na dzień 19 października 2012 roku, nr (...) na kwotę 184,40 zł z terminem płatności na dzień 19 grudnia 2012 roku i (...) na kwotę 184,40 zł z terminem płatności na dzień 18 stycznia 2013 roku.

Dodatkowo wobec opóźnienia w zapłacie faktur nr (...) powodowała Spółka wystawiła w dniu 18 lipca 2012 roku notę odsetkową na kwotę 46,55 zł z terminem płatności na dzień 20 sierpnia 2012 roku

Dowód:

- odpis umowy – (...)wraz z wnioskiem o sprawdzenie instalacji odbiorczej – k.8-9;
- odpis kopii faktury VAT nr (...) wraz ze szczegółowym rozliczeniem zużycia energii za okres od dnia 26 marca 2012 roku do dnia 13 lipca 2012 roku – k. 15-16;
- odpis noty odsetkowej nr (...) z dnia 18 lipca 2012 roku – k. 17.

Po ustaleniu, iż pod adresem ul.(...) D. zameldowani są pozwani A. S. i J. S., pismami z dnia 22 lipca 2014 roku powodowa Spółka wezwała ich do zapłaty zaległych należności za energię elektryczną w łącznej kwocie 672,05 zł, wynikających z wyżej wymienionych faktur VAT.

Dowód:

- pismo Urzędu Miasta w D. z dnia 11 lipca 2014 roku – k. 10;
- wezwania przedsądowe wraz z potwierdzeniami odbioru skierowane do J. S. i A. S. – k. 22-25.

Pozwany J. S. zmarł w dniu 11 października 2014 roku.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu nr I/505/2014 – k. 54.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że wskutek śmierci w toku postępowania J. S. i zawieszenia tego postępowania w stosunku do tego pozwanego, Sąd orzekł wyłącznie co do pozwanego A. S..

Przechodząc zaś do analizy zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd z całą stanowczością stwierdził, iż powodowa Spółka nie wskazała podstawy istnienia legitymacji biernej po stronie tego pozwanego. Na potwierdzenie żądania kierowanego wobec pozwanego A. S. (jak i również drugiego pozwanego) przedstawiła umowę oraz faktury wystawione na nazwisko D. S., która była odbiorcą energii elektrycznej. Nie wykazała jednocześnie przejęcia długu przez pozwanego, ani innej podstawy dochodzenia od niego zobowiązań D. S..

Strona powodowa wskazała jedynie, że pozwany A. S.(jak i J. S.) (...)36/1 w D.w sposób dorozumiany zawarł z powodem umowę na dostarczanie energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych i jako podstawę wskazał art. 353

¹ k.c. w zw. z art. 60 k.c. Mimo twierdzenia o dorozumianym zawarciu umowy faktury wystawiane były przez powoda na rzecz innej osoby niż pozwany. Więc jaka jest rola dotychczasowego odbiorcy energii - adresata faktur

wystawianych przez powoda. Od kiedy nie jest już stroną umowy? Tego powód nie wyjaśnił, za to domagał się zapłaty należności wynikających z tych faktur od pozwanego. Podstawa faktyczna i prawna wskazywana przez powoda nie wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów, a art. 5 ustawy prawo energetyczne nakłada na przedsiębiorstwo energetyczne obowiązek zawarcia umowy o dostawę i sprzedaż energii na piśmie (wynika to z obowiązku zawarcia w umowach określonych regulacji, przedstawienia projektu umowy lub jej zmian odbiorcy etc.). Stąd nie można podzielić poglądu, że pozwany zawarł w sposób dorozumiany umowę z powodem skoro jest zameldowany pod adresem zamieszkania D. S.– odbiorcy energii elektrycznej. Art. 3 pkt 18 ustawy prawo energetyczne pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy uznaje za nielegalne pobieranie paliw lub energii. Nie mogło więc dojść do konkludentnego zawarcia umowy między stronami.

Podkreślenia również wymaga fakt, iż strona powodowa nie wykazała również w żaden sposób, jakoby pozwany (pозwani) w okresie, za który dochodzi należności, zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu, a tym bardziej korzystał z energii powódki. Zgodnie z art. 6 k.c. to strona, która z określonego faktu wywodzi skutki prawne winna ten fakt udowodnić.

Reasumując brak jest podstaw do żądania zapłaty od pozwanego, jako domownika odbiorcy energii D. S., która zawarła umowę, nawet wówczas, gdyby współkorzystał on z energii dostarczonej przez powodową Spółkę. Brak jest bowiem analogicznej regulacji jak w przypadku należności wynajmującego z tytułu korzystania z lokalu przez osoby mieszkające z najemcą (art. 688¹ k.c.).

Marginalnie należy również podnieść, że brak jest także podstaw do solidarnej odpowiedzialności obu pozwanych za zobowiązania D. S., gdyż ta wynikać musi z ustawy lub umowy stron (art. 369 k.c.), a brak jest takiej regulacji, zresztą powódka się na taką okoliczność nawet nie powoływała.

Na koniec należy zauważyć, że w świetle przepisów art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W rozpoznawanej sprawie zachodziły takie uzasadnione wątpliwości co do legitymacji biernej pozwanego A. S., na co wskazano już we wcześniejszych rozważaniach. W wypadku natomiast uzasadnionych wątpliwości nie można wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych, lecz należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 roku, I CKU 85/98, LEX nr 1216211; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, I CKU 115/97, LEX nr 1227454). Jak wykazano powyżej, przeprowadzone dowody nie rozwiały wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń strony powodowej.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd oddalił powództwo w całości.